

sige saa godt som udelukkende under Hensyn til Udlandets Kreditorer. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) har saa kraftigt og saa rigtigt gjort gældende, hvor stor Betydning dette havde, og jeg tør sige, at i de faa Dage, der ere gaaede, siden Beslutningen i Søndags fattedes, have vi haft de mest levende Vidnesbyrd derom. Det er jo bekendt, at der har været en Repræsentant for de franske Kreditorer heroppe, og denne Repræsentant har udtalt sig saaledes overfor Finansministeriet, at jeg ikke kan sige andet, end at jeg tror, at vi have den største Glæde af den Garanti, der er paa-tagen i saa Henseende. Jeg kan meddele, at ogsaa fra en af de største tyske Kreditorer er der i Dag modtaget et Budskab, der udtaler den tyske Pengeverdens ubetingede Anerkendelse af den Maade, hvorpaa vi have taget denne Sag, og ubetingede Tillid til, at denne Krise ikke paa nogen Maade vil ryste Danmarks Kredit. Jeg tror derfor, at det Hovedformaal, vi have haft med at tage Kreditorerne med ind under Garantien, er i fuldeste Maal naaet og naaet allerede.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at denne Ulykke, som nu skete, ramte jo ikke alene Aktionærerne og de handlende, der nu havde Kredit hos Bankerne og muligvis fik den standset; men den ramte dybere ned; den ramte ogsaa Arbejderklassen, og der ramte den uskyldige Folk, der ikke havde haft noget som helst med den at gøre. Det er nu mit Haab, at denne Krise ikke skal ramme dybere ned, i Arbejderklassen, netop fordi jeg tror, det er muligt at begrænse den til væsentlig at være en Bankkrise. Det er ingen industriel Krise, ingen Næringslivs-Krise; saadanne Kriser ere ganske anderledes farlige for Arbejderstanden, end en Bankkrise vil være det. Det ærede Medlem sagde, at naar vi nu havde paataget os Garantien overfor disse to Bankers Sparere og Kreditorer, maatte vi ogsaa tænke paa de Arbejdere, der ramtes af en saadan Krise. Den Krise, der kan ramme Arbejderne, er jo Arbejdsløshed, og dette Ting og den hele Lovgivningsmagt have jo i Fjor tænkt paa disse Kriser hos Arbejderne ved at vedtage Loven om Arbejdsløhedskasser. Det ærede Medlem nævnede, at vi i Aar stode overfor en meget stor Arbejdsløshed; det ærede Medlem sagde, at vi neppe nogen Sinde havde haft en større Arbejdsløshed. Jeg har ikke Tallene, og det ærede Medlem har dem heller ikke, thi de

ere ikke opgjorte endnu, men jeg vil sige, at hvis dette skulde vise sig at være rigtigt, vilde jeg være forbavset. I hvert Fald er det vistnok kun en meget begrænset Arbejdsløshed; det maa væsentlig være i Hovedstaden, thi fra Landet meddeler man stadig, at man savner Arbejdskraft, selv om man byder nok saa høj Lønning. (Afbrydelse). Ja, Talen om, at man ikke vil byde en menneskelig Lønning ude paa Landet for Arbejde, hører i vore Dage intetsteds hjemme. Men jeg skal paa ingen mulig Maade benægte, at der foreligger Arbejdsløshed, og det glæder mig derfor, at Loven om Arbejdsløhedskasser er i Virksomhed, og at der allerede er et Beløb til Raadighed. Jeg under de arbejdsløse al den Støtte, de kunne faa. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds spurgte mig om, hvis det nu skulde vise sig, at man straks naaede den finansielle Grænse, der er fastsat i denne Lov, nemlig 250,000 Kr., om jeg saa var villig til at gaa videre med Bevillingen i dette Øjemed. Dertil vil jeg svare, at denne Sag sorterer ikke under mig, men under Indenrigsministeriet, og at hvis det skulde vise sig, at man var naaet til den finansielle Grænse, tvivler jeg ikke om, at min Kollega vil tage denne Sag under Overvejelse. I øvrigt vil jeg sige, at til Begrænsning af Arbejdsløshed have vi det heldigvis saaledes, at vi her i København have meget store offentlige Arbejder under Udførelse, og hvis dette og det andet Ting ville vedtage de offentlige Arbejder, som ligge for, deriblandt det store Jernbaneforslag og det store Havneforslag, saa vil derved blive truffet en Foranstaltning, der mægtigt vil bidrage til at afhjælpe den Arbejdsløshed, vi mulig kunne vente.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte endvidere om, hvor vidt Grundejerbankens Direktion eller Bankraad ikke var kommen Straffelovens § 257 for nær ved at aflægge det bekendte Regnskab, umiddelbart før de lukkede, og ved at tage mod Penge endnu sidste Aften, før Lukningen foregik. Dette skal jeg ikke udtale mig om, thi det kommer an paa de foreliggende Forhold, og det kommer an paa, om der har været Momenter, der kunne tale til Fordel for, at et Fejlskøn af et saa uhyre Omfang har været muligt. Det vil være Undersøgelsens Opgave at konstatere dette og i saa Fald, hvem det er, der kan rammes. Jeg har allerede udtalt, at en saadan Undersøgelse ganske naturligt vil følge af hele den Undersø-